

ŻNG.8361.51.2017

DECYZJA Nr 34/ 2018

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy Stowarzyszenie Na Rzecz Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „SIEDLIŚKO” z siedzibą w Staniszczach Wielkich ul. Kościelna 10, 47-113 Kolonowskie, NIP 7561899912, kary pieniężne w wysokościach:

- **700 zł** (słownie złotych: siedemset 00/100) z uwagi na nieuwidocznienie w jadłospisie informacji, o obecnych w potrawach, składnikach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji (pulpet, galaretkę drobiową, zupa grochowa, kotlet mielony), tj. z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno – spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej;
- **1700 zł** (słownie złotych: tysiąc siedemset 00/100) z uwagi na zastąpienie zadeklarowanego w jadłospisie masła miksem tłuszczowym pod nazwą „Maxsełko” zawierającym 72% tłuszczu roślinnego i 10% tłuszczu mlecznego, tj. za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego artykułu rolno – spożywczego.

Uzasadnienie

W dniach 13 - 16.02.2018 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-51/2018 z dnia 12.02.2018 r., przeprowadzili kontrolę Stowarzyszenia Na Rzecz Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „SIEDLIŚKO” w Staniszczach Wielkich, ul. Kościelna 10, 47-113 Kolonowskie, zwanego dalej *Stroną*.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących aktów prawnych:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi

- zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (obecnie tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1063, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*;
 - art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy o Inspekcji Handlowej*.

W toku kontroli ustalono, że *Strona* prowadzi żywienie w formie cateringu m.in. w Szpitalu Św. Rocha w Ozimku przy ul. Częstochowskiej 31, zwanym dalej *Szpitałem w Ozimku*.

Inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH* sprawdzili prawidłowość oznakowania produkowanych potraw oraz rzetelność informacji przekazywanych do *Szpitala w Ozimku*. Zakwestionowali 4 partie wyrobów kulinarnych o łącznej wartości 147,08 zł oferowanych w jadłospisie jako posiłki obiadowe dla *Szpitala w Ozimku* pod nazwami:

- pulpety 100 g;
- galaretkę dr 100 g;
- zupa grochowa 400 ml;
- kotlet mielony 100 g;

W przekazanym do szpitala jadłospisie *Strona* nie uwzględniła występujących w potrawach substancji i produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji. Brak informacji na temat wszelkich składników lub substancji występujących w gotowym produkcie, które mogą powodować alergię lub reakcje nietolerancji, w przypadku oferowania środków spożywczych zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania, stanowi naruszenie art. 9 ust. 1 lit. c w związku z art. 44 ust. 1 lit. a Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011*. Stwierdzona nieprawidłowość świadczy o **niewłaściwej jakości handlowej ww. potraw**.

W toku czynności kontrolnych inspektorzy przeanalizowali jadłospis dostarczony do *Szpitala w Ozimku* ustalając, iż pacjenci powinni otrzymać masło na śniadanie i kolację. Jak ustalono w dniu 13.02.2018 r., masło zadeklarowane w jadłospisie zostało zastąpione miksem tłuszczowym pod nazwą „Maxsełko” w ilości 154 porcji (75 porcji a' 15 g na śniadanie i 79 porcji a' 15 g na kolację). Wskazana nieprawidłowość świadczy o **zafalszowaniu ww. produktu**.

W czasie kontroli pracownik *Strony* [REDACTED] złożyła pisemne oświadczenie, w którym potwierdziła, że w dniu 13.02.2018 r. wyporcjowała do *Szpitala w Ozimku* mix tłuszczowy – 75 porcji x 15 g na śniadanie oraz 79 porcji x 15 g na kolację. Po ujawnieniu nieprawidłowości Joanna Pietrzela Prezes Zarządu reprezentująca *Stronę* zmieniła zapis w jadłospisie dekadowym z masła na „Maxsełko” oraz zobowiązała się przekazać do *Szpitala w Ozimku* zestawienie produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji występujących w potrawach i produktach spożywczych. Ponadto oświadczyła, iż mix tłuszczowy o nazwie „Maxsełko” został wprowadzony do *Szpitala w Ozimku* po akceptacji diety szpitala.

Stwierdzone nieprawidłowości zostały udokumentowane w protokole kontroli (nr akt ŻNG.8361.51.2018) oraz załącznikach do protokołu kontroli. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez Joannę Pietzelę Prezesa Zarządu *Strony* w dniu 16.02.2018 r.

Mając powyższe na uwadze, *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w celu wymierzenia *Stronie* kar pieniężnych na podstawie art. 40a ust.1 pkt 3 i 4 ustawy o jakości handlowej. Pismem z dnia 19.03.2018 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego. *Strona* została także poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* z żądaniem okazania dokumentów dotyczących wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2016 r.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (WE) Nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do

zrozumienia dla konsumenta.

Zagadnienie zakresu odpowiedzialności za informacje przekazywane konsumentom na temat żywności zostało uregulowane w *rozporządzeniu (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 ww. rozporządzenia podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Ponadto w myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Zasadnicze znaczenie dla usług cateringowych ma art. 8 ust. 6 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, zgodnie z którym podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą przekazywanie informacji na temat żywności nieopakowanej przeznaczonej do dostarczenia do konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego podmiotowi działającemu na rynku spożywczym otrzymującemu żywność, aby umożliwić, tam gdzie jest to wymagane, przekazywanie konsumentom finalnym obowiązkowych informacji na temat żywności.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w tym zakresie. *Opolski WIIH* podkreśla, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego. W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził kwestionowane produkty do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za prawidłowość oznakowania oferowanych do sprzedaży potraw, jest *Strona*.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Jak wynika z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, artykuły rolno-spożywcze charakteryzują się **niewłaściwą jakością handlową**, jeżeli nie spełniają wymagań w zakresie jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowych wymagań dotyczących tych artykułów zadeklarowanych przez producenta.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej* za artykuł rolno-spożywczy **zafałszowany** należy uznać produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania mające na celu ukrycie jego

rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą.

Biorąc powyższe pod uwagę *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* naruszyła przepisy prawa żywnościowego i jest odpowiedzialna za wprowadzenie do obrotu 4 potraw (pulpety, galaretki drobiowa, zupa grochowa, kotlet mielony) o niewłaściwej jakości handlowej oraz za wprowadzenie do obrotu zafałszowanego produktu, przez zastąpienie zadeklarowanego w jadłospisie masła miksem tłuszczowym pod nazwą „Maxsełko” zawierającym 72% tłuszczu roślinnego i 10% tłuszczu mlecznego.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) Nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych została określona odpowiednio w art. 40a ust. 1 pkt 3 oraz art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisami podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze:

- nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów – podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł;
- zafałszowane – podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższych sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy o niewłaściwej jakości handlowej lub zafałszowany. Przytoczone przepisy są wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc za sam fakt zachowania naruszającego te przepisy. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

I. NIEWŁAŚCIWA JAKOŚĆ HANDLOWA

Informacje zamieszczane w jadłospisach mają zapewnić konsumentom pełną wiedzę na temat spożywanej żywności. Wymogi dotyczące przekazywania konsumentom obowiązkowych informacji na temat żywności zostały określone w rozdziale IV *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* oraz w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29, z późn. zm.).

Obowiązek uwidaczniania informacji w zakresie obecnych w potrawie składników alergennych wynika z art. 44 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z jego treścią w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenia konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazywanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* jest obowiązkowe. Powyższe dane dotyczą wszelkich składników lub substancji pomocniczych wymienionych w załączniku II do *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* lub uzyskanych z substancji lub produktów wymienionych w tym załączniku, powodujących alergię lub reakcje nietolerancji, użytych przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecnych w produkcie gotowym, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie. Wskazany załącznik zawiera listę 14 rodzajów produktów powodujących alergię lub reakcje nietolerancji. W potrawach oferowanych przez *Stronę* (pulpety, galaretka drobiowa, zupa grochowa, kotlet mielony) występowały produkty takie jak: seler, jajko, gluten, mleko, soja, gorczyca, wymienione w załączniku II, zatem *Strona* miała obowiązek poinformować konsumentów o obecności tych substancji w przekazywanym do szpitala jadłospisie.

Prawidłowe oznakowanie środków spożywczych umożliwia właściwą ochronę interesów konsumenta, która stanowi priorytet polityki w zakresie bezpieczeństwa żywności. W tym celu wdrożono szereg norm prawnych w odniesieniu nie tylko do kontroli żywności u producentów, przetwórców i sprzedawców, ale również prawidłowego udostępniania konsumentom informacji na temat artykułów spożywczych. Wszystkie te przepisy mają gwarantować bezpieczeństwo produktów żywnościowych na każdym etapie łańcucha produkcji i dystrybucji.

Przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej z tytułu wprowadzeniu do obrotu potraw o niewłaściwej jakości handlowej **Opolski WIIH ocenił stopień szkodliwości czynu oraz zakres naruszenia na poziomie średnim**. *Strona* jako podmiot działający na rynku spożywczym miała obowiązek przekazać do *Szpitala w Ozimku* informacje na temat znajdujących się w przygotowanych posiłkach substancjach powodujących alergię lub reakcje nietolerancji. Informacje te są istotne dla ochrony zdrowia i życia konsumentów, w tym przypadku pacjentów szpitala. *Strona* nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku co skutkowało wprowadzeniem do obrotu wyrobów kulinarnych bez wymaganych prawem informacji. *Opolski WIIH* podkreśla, że w przypadku niewidocznienia składników alergennych lub powodujących reakcje nietolerancji istotne jest samo potencjalne ryzyko naruszenia prawa konsumentów do bezpieczeństwa zdrowotnego. Spożycie nawet śladowej ilości składnika powodującego reakcje alergiczne przez osoby uczulone może być poważnym zagrożeniem dla ich zdrowia.

Na uwzględnienie zasługuje jednak fakt, iż *Strona* podjęła natychmiastowe działania naprawcze aby zapewnić personelowi oraz pacjentom *Szpitala w Ozimku* dostęp do informacji o alergenach znajdujących się w przygotowywanych posiłkach.

II. ZAFALSZOWANIE

Zgodnie z punktem 2a ppkt (iii) części III załącznika VII rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L z 2013 r. Nr 347, poz. 671, z późn. zm.) zwanego dalej *rozporządzeniem (UE) 1308/2013* nazwa **masło**, na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, zarezerwowana jest dla przetworów mlecznych, czyli uzyskanych wyłącznie z mleka. Ponadto zgodnie z definicją masła zawartą w Dodatku II (Tłuszcze do smarowania) do załącznika VII *rozporządzenia (UE) 1308/2013* masło jest produktem zawierającym nie mniej niż 80% i mniej niż 90% tłuszczu mlecznego, nie więcej niż 16% wody i nie więcej niż 2% suchej masy beztłuszczowej mleka.

Zastosowane przez *Stronę „Maxsełko”* zawiera 72% tłuszczu roślinnego i 10% tłuszczu mlecznego, a więc nie jest masłem w rozumieniu powyższych przepisów. Analiza składu surowcowego produktu o nazwie „Maxsełko” wykazała jednoznacznie podmiannę asortymentową polegającą na zastąpieniu droższego produktu (masła) jego tańszym zamiennikiem (miksem tłuszczowym).

Przy ustaleniu wysokości kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu produktu zafałszowanego *Opolski WIIH ocenił stopień szkodliwości czynu i zakres naruszenia na poziomie wysokim*. Ujawnione nieprawidłowości stanowią rażące naruszenie przepisów w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Zamiana deklarowanego w jadłospisie

masła mixem tłuszczowym, który zawiera jedynie 10 % tłuszczu mlecznego w znacznym stopniu naruszała interes konsumentów oraz wprowadzała w błąd co do właściwości środka spożywczego. Posiłki z zawartością zafałszowanego masła były porcjowane przez pracownika *Strony*, a następnie przekazywane do *Szpitala w Ozimku*. W placówce szpitalnej nie ma możliwości sprawdzenia faktycznego składu dostarczonych produktów, a jedynym źródłem informacji o oferowanych posiłkach jest jadłospis. Użycie w jadłospisie niezgodnych z prawdą danych w zakresie składu surowcowego w posiłkach mogło wprowadzić personel szpitala w błąd co do właściwości, charakteru i składu oferowanej pacjentom żywności.

Strona jako profesjonalista na rynku usług gastronomicznych powinna skrupulatnie przestrzegać przepisów prawa żywnościowego i w pełni wywiązywać się z własnych deklaracji w zakresie jakości oferowanych do sprzedaży wyrobów.

Niezależnie od powyższego, przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych określonych w sentencji decyzji *OWIiH* uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności *Strony*** nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także zachowanie przedsiębiorcy, który w toku czynności kontrolnych wyeliminował ujawnione nieprawidłowości. Nie bez znaczenia pozostaje jednak fakt, iż *Strona* jako profesjonalista w branży gastronomicznej zobowiązana jest do przestrzegania prawa żywnościowego oraz do zachowania najwyższego poziomu dbałości o przekazywanie konsumentom obowiązkowych informacji na temat żywności.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację o wysokości przychodu osiągniętego w roku 2016. *Opolski WIiH* uwzględnił przedmiotową informację przy ustalaniu wysokości kary.

Ponadto *Opolski WIiH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 4 partie potraw o niewłaściwej jakości handlowej wartości 147,08 zł oraz 1 produkt zafałszowany o wartości 18,20 zł. Wskazana kwota została uwzględniona przy wymierzeniu wysokości kary pieniężnej.

Podsumowując, po uwzględnieniu przesłanek określonych w art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* oraz pozytywnej postawy *Strony* (usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości) *Opolski WIiH* postanowił wymierzyć **kary pieniężne w łącznej wysokości 2400 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu potraw o niewłaściwej jakości handlowej oraz produktu zafałszowanego. Zdaniem organu nałożone na *Stronę* sankcje będą właściwe do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej (w tym bez cech zafałszowania). Ponadto nałożone sankcje są adekwatne do stwierdzonych naruszeń oraz spełnią swoją funkcję prewencyjną.

stwierdzonych naruszeń oraz spełnią swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole, w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Paweł Nakonieczny

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45-068 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 2212, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm.).

6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 201, z późn. zm), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie na Rzecz Pomocy
Osobom Niepełnosprawnym „Siedlisko”
Staniszcze Wielkie, ul. Kościelna 10, 47-113 Kolonowskie
2. BA w/m
3. a/a

IO